

şükran farımaaz

BİR YILBAŞI MASALI

resimleyen: claude leon

6.
BASIM

şükran farımaZ
BİR YILBAŞI
MASALI

resimleyen: claude leon

raýın koordinatörü: ipek şoran
düzeltili: nurten sönmezcan
kapak ve iç tasarım: gözde bitir tufan
tasarım uygulama: gülşay yıldız

1. basım: 1999

6. basım: 1000 adet, şubat 2019

ISBN 978-975-510-957-2

© can sanat yayınları A.Ş., 1999

tüm hakları saklıdır. tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

can sanat yayınları yapım ve dağıtım tic. ve san. A.Ş.

raýıncı sertifika no: 31730

hayriye caddesi no. 2, 34430 g latasaray, istanbul

telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

kapak baskı: saner basım hizmetleri san. ve tic. ltd. şti.

sertifika no: 35382; adres: maltepe mah. litros olu sok.

2. matbaacılar sit. no: 2/4 2bc 3/4 zeytinburnu, istanbul

i  baskı ve cilt: arı matbaası; sertifika no: 26699

adres: davutpa a cad. eminta  kazım din ol san. sitesi

no: 81/39 topkapı, istanbul

şükran farımağ

saint-exupéry'nin küçük prens'ini okuyup bitirdiğim günün akşamı evin önüne çıkmış, gökyüzüne bakmıştım: benim çiçeğim oralarda bir yerdeydi. sonra küçük denizkızı. onun sevdiğine kıyamayan içicil yüreği. attığı her adımda yüreğine batan binlerce dikenin acısı. sahi bir de teyzemin kızından dinlediğim onlarca halk masalı vardı. sonsuz bir neşe, iyilik, güzellik, dirlik, düzen içeriyordu bu masallar.

gözleri görmediği için, karanlık dünyasını yalnızca masallarla ışıldatıp aydınlatan bu genç kadın, ayaklı bir kütüphane gibiydi benim için. çok okuyor, okudukça da hayal dünyamı genişletiyordum. bu yüzden, bin yıllık bir ağacın altında derin uykular çeker, bir günlüğüne açmış eşsiz bir çiçekle konuşabilirim. kırağıdan giysiler diker, çiğ damlacıklarından küpeler yapar, önemsiz bir gözyaşı otunu anında yeşim taşlarına çevirebilirim.

GÜZEL ŞARKILAR KİTABI

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitaplarıdır.

BİR YILBAŞI MASALI

içindekiler

Bir yılbaşı masalı,	9
Tahta at,	20
papatya falı,	28
karataşuk,	36
mavi çam,	46
deniz feneri,	54
prens ve pisipisiotu,	64
ana ile oğul,	72

Ülke için...

BİR YILBAŞI MASALI

Lapa lapa kar yağıyormuş o gece. Kentin üstüne ipek bir örtü yayılıyormuş usulca.

Evler, sokaklar ve ağaçlar bembeyaz çiçek açıyor-muş sanki.

O gece, yılbaşı imiş.

Işıklarla donatılmış evlerden birinin salonunda şömine yanıyor, gelin gibi süslenmiş çam ağacından göz alıcı renkler saçılıyormuş ortalığa. Neler yokmuş ki çam ağacının üzerinde? Kulağa çok hoş gelen ez-gileriyle minik çanlar, yaldızlı kâğıtlarla sarılmış iri-li ufaklı hediye paketleri ve yanıp sönen lambalar ile ilgi odağıymış çam ağacı; biraz ötede ise üstünde nar

gibi kızarmış bir hindinin bulunduğu yemek masası göze çarpıyormuş. O akşam evde kim varsa kusursuz bir yılbaşı için koşuşturup duruyormuş. Kimi ortalığı topluyor, kimi çiçekleri suluyor, kimi ise ateşi canlandırıyor. Tüm bunlara karşın hiç de mutlu olmayan küçük bir kız varmış o evde.

Küçük kız burnunu cama dayamış, dışarıda yağan kara bakıyormuş kederle. Hiç tanımadığı, belki yalnız adını duyduğu uzak ülkelerin düşünüyormuş. İnanmayacaksınız ama; derinliklerinde kor ateşin homurdandığı yanardağları, soğuk iklimlerin sessiz ormanlarını, rengineyiklerinin gezindiği ıssız yolları geçiriyormuş aklından.

Küçük kız öyle derin bir özlemle düşünüyormuş ki bunları, evinde ya da sokağında olup biten hiçbir şeyle ilgilenmek gereğini duymadan üzüntü içinde geçiriyormuş günlerini. Herkesin doyasıya gülüp eğlendiği o yılbaşı gecesinde bile yüzünde gözyaşı izleriyle yatağa girmiş küçük kız. Çok geçmeden de mutlu ya da mutsuz tüm çocuklar gibi çabucak uykuya dalmış.

Gecenin ilerlemiş bir saatinde pencerenin açılışına benzer bir ses duyulur gibi olmuş. Ardından da yere düşen bir şeyin patırtısı işitilmiş. Hemen başucundaki lambayı yakan küçük kız, gözlerini ovuşturarak çevresine bakınmış. Pencerenin önünde; uzun önlüğü, dağınık saçları, eski ayakkabıları ile sanki tanıdık bir kız duruyormuş. Biraz da telaşlı bir hali

varmış. Konuşmak için ağzını açtığında eli ayağı dolaşıyormuş.

“Özür dilerim,” demiş pencerenin önündeki kız. “Seni rahatsız etmek istemezdim. Oyuncağa ihtiyacı olan çocukları arıyordum.”

“Yılbaşı gecelerinde Noel Baba gelir sanırdım,” demiş küçük kız.

“Noel Baba gezisini sürdürüyor. Bu gece beni de yanına aldı. Az öncesine dek birlikteydik.”

“İyi ama sen kimsin?”

“Andersen’in masalındaki Kibritçi Kız’ım ben.”

“Ah, elbette,” diye bağırmış küçük kız. “Nasıl da tanıyamadım seni? Önlüğünün cebinden görünen kibrit kutularından anlamalıydım kim olduğunu.”

İki kız, sevgiyle birbirlerine bakmışlar.

“Yanıma otursana,” demiş küçük kız. “Biliyor musun, hiç arkadaşım yok benim. Canım sıkılıyor bu evde.”

“Oyuncaklarımdan birini sana verebilirim,” demiş Kibritçi Kız.

“İstemem, çok oyuncağım var benim.”

“Peki ne istiyorsun,” diye sormuş Kibritçi Kız.

“Görmek istediğim uzak ülkeler, tanışmak istediğim kimseler var. Sen yardımcı olabilirsin bana.”

“Olabilir, ama büyükannemden yardım istemek zorundayım. Ne zaman bir kibrit çaksam o yardımımı ma koşar.”

Hemen bir kibrit çakmış kız. Eflatun bir ışık demetinin içinde yaşlı bir kadının iyilik dolu yüzü belirmiş. Tüy gibi havalandığını duyumsamış küçük kız. Lacivert gökyüzünde ışık hızıyla kayarak dağların ve denizlerin üstünden geçmişler. Geniş ormanlar, ırmaklar ve ovalar bir bir geride kalmış. Biraz yorulduklarında aşağıda gözüken bir kulübeye inerek dinlenmek istemişler.

Alacakaranlıkta ateşböcekleriyle aydınlatılmış bir kulübeymiş burası. Yaşlılıktan iki büklüm olmuş bir kadın, kocaman bir yumaktan aldığı yarısı beyaz, yarısı siyah ipi eğiriyormuş eski bir çıkırıktaki.

“Kolay gelsin nineciğim,” demiş kız. “Ne yaptığınızı öğrenebilir miyiz?”

“Gidin başımdan,” diyerek kızları azarlamış yaşlı kadın. “Yünün şu siyah kısmını eğirmem gerekiyor çabucak. Eğer siyahı bitirip, beyazı eğirmeye başlalmazsam sabah olmayacak bugün. Yüzyıllardır gece ile gündüz nasıl oluşuyor sanıyorsunuz?”

“Kuşkusuz ki dünyanın dönüşü ile ilgili bir durum bu,” demiş kız.

Yaşlı kadın onları duymuyormuş. İnanılmaz bir hızla, inanılmayacak denli büyük bir yumaktan ip çekiyormuş durmaksızın. Bu arada ateşböceklerinin ışığı soluyor, gün ağarıyormuş.

Yaşlı kadınla konuşmanın kolay olmayacağını anlayan kızlar zaman geçirmeden ayrılmışlar kulü-

beden. Yüksek ağaçların sıralandığı, uçsuz bucaksız bir orman uzanıyormuş önlerinde. Doğmakta olan güneş, ormanı ve karı pembeye boyuyor, önlerinden geçmekte olan geyik sürüsünün parlak tüyleri üzerinde ışıktan bir kuşak oluşturunmuş. İki küçük kız geyiklerden birinin sırtına atlayarak kar fırtınası içinde yola koyulmuşlar; kutup insanlarının dostu olan rengeyiği onları büyük bir sarayın önünde bırakarak yoluna devam etmiş.

Sarayın girişinde buzdan bir merdiven göze çarpıyormuş. Çok kaygan olan ve cam gibi parıldayan merdivenden güçlükle çıkmışlar. Kar fırtınalarının uğuldadığı salonda konuklarını bekleyen Karlar Kraliçesi gülümseyerek karşılamış onları. Elinde bembeyaz bir gül tutuyormuş kraliçe. Kırığıdan elbisesi kendisine çok yakışıyor, omuzlarını bulutlardan bir tül, kulaklarını ise iki çiy tanesi süslüyormuş.

“Düşündüğümden daha güzelsiniz efendim,” demiş küçük kız. “Sizi tanımayı çok istiyordum.”

“Teşekkür ederim,” demiş Karlar Kraliçesi. “Uzun yıllar önce Kay ve Gerda adında iki çocukla tanışmıştım. Onlardan sonra bu saraya gelen ilk çocuklarsınız siz.”

Güçlü bir rüzgâr camları sarsıyor, kar taneleri delice dans ediyormuş salonda. Bu durumdan hiç etkilanmemiş gibi görünen Kraliçe:

“Bana dünyayı anlatın,” demiş.

“Dünya çok soğuk şu sıralar,” demiş kız.

“Benim zamanımda olduğu kadar soğuk,” diye konuşmayı sürdürmüş Kibritçi Kız. “Köprü altlarında, metrolarda kimsesiz çocuklara rastlanıyor hâlâ. Savaş ve açlık yüzlerce çocuğun ölümüne neden oluyor her yıl.”

“Doğrusu bunlar beni ilgilendirmiyor,” demiş Kraliçe. “Rüzgârı, yağmuru, karı ve doluyu anlatmanızı yeğlerdim. Biliyor musunuz ben gülümseyince, bahar gelir yeryüzüne. Ağladığım zaman, dolu taneleri düşer. Üzüntüm yağmur olur, kahkahamla çiçekler açar. Bahçemde mutlu bir yürüyüşe çıkmışsam, serin bir rüzgâr gün boyu yüzünüzü okşar. Uykum ise kıştır hepiniz için. Şimdi beni yalnız bırakın; biraz daha uyumak istiyorum. Ama uyumadan önce en hızlı rüzgârımı çağırıp dağ başlarından kırmızı kar getirtmeliyim. Bu sonsuz beyazlık uykumu ağırlaştırıyor.”

Karlar Kraliçesi elindeki beyaz gülü ağzına götürerek esnemiş. Bu sırada öyle şiddetli bir fırtına çıkmış ki, iki kız ne olduğunu anlayamadan sarayın dışında bulmuşlar kendilerini.

“Kraliçe çok güzeldi, ama çok soğuktu,” demiş Kibritçi Kız.

“Mevsimleri kendisinin düzenlediğini zannedecek denli de kibirliydi,” demiş küçük kız.

“Gel seni benim ülkeme götüreyim,” demiş Kibritçi Kız. “Orada çok sıcak insanlarla karşılaşacaksın.”

Kibritçi Kız, bir kibrit daha çakarak büyükannesini çağırır. Kar fırtınasına direnmeye çalışan minik alevle birlikte büyükannenin tanış yüzü görünmüş. Yaşlı kadın iki küçük kızı ellerinden tutarak kendisine çekmiş. Üçü birlikte yükseldikçe soğuyan hava katmanlarından geçerek güzel bir yerde durmuşlar.

Bu güzel yerde, değişik yaştaki kız ve oğlan çocukları neşe içinde koşturuyor, yeşil çimenlerde yuvarlanarak çiçekler topluyorlarmış. Büyük çınar ağacının dibinde pipo içen yaşlı bir adam ise sessizce çocukları seyrediyormuş. Susadığını duyumsayan küçük kız ilerdeki mermer çeşmeye koşup ağzını musluğa dayamış. Su şırl şırl akıyor, ama küçük kız herhangi bir serinlik algılayamıyormuş. Ağzı ve elleri de ıslanmıyormuş nedense. Küçük kız birden korkuya kapılmış, yüreği küt küt atarak, pipo içen adamın yanında

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

şükran farımaaz

BİR YILBAŞI MASALI

masal kahramanı
olmak ister misiniz?

bu kitapta masalların renkli dünyasında
birbirinden ilginç kahramanlarla tanışacaksınız:
kibritçi kız'la birlikte yola koyulup karlar kraliçesi'ni
ziyaret edeceksiniz, şirin mi şirin bir tahta atı
sevindirecek, papatya falı bakmayı öğreneceksiniz.

küçük bir karatavuğun güzelim şarkılarını
dinleyecek, mavi bir çam ağacının yanından
geçip deniz fenerinden rengârenk balıkları
izleyeceksiniz. prenseslerle tanışıp bir ana-oğula ait
mavi lambanın gizini çözeceksiniz...

bu güzel masalların bir kahramanı da sizsiniz...

ISBN 978-975-510-957-2

9 789755 109572